

ger indtil 1918 — og i landstinget til 1921 (herefter dog fortsat adgang til dispensation, som undertiden gaves i sygdomstilfælde). Adgangen til at tale fra pladserne afskaffedes imidlertid for at give medlemmer, referenter og tilhørere bedre mulighed for at se og høre taleren, ligesom man regnede med bedre orden i salen, når medlemmer og stenografer ikke idelig behøvede at flytte fra taler til taler.

Formålet med igen at give medlemmer og ministre adgang til at fremsætte korte bemærkninger fra deres pladser, skulle være at skabe mere liv over forhandlingen.

En eventuel genindførelse af adgang til at tale fra pladserne vil imidlertid kræve en betydelig teknisk installation af mikrofoner på pladserne samt enten særlig betjening, som indkobler den rigtige mikrofon, eller knapper på pladserne, som betjenes af vedkommende medlem, og endvidere må det nu tredobbelt sikrede båndoptageranlæg antages at blive mere udsat for funktionsringsvigt, hvis ændringen gennemføres.

Tanken har ej heller mødt ubetinget tilslutning, og udvalget mener, at spørgsmålet kræver nærmere undersøgelse. Der stilles derfor ikke noget forslag herom i øjeblikket.

Der foreslås enkelte nedsættelser af *taletiderne*. En forkortelse af taletiderne ved lovforslags 1. behandling har man anset for udelukket. Derimod foreslås taletiderne ved lovforslags 2. og 3. behandling nedsat noget.

Et stort flertal i udvalget er stemt for at indføre *elektrisk afstemningsapparat* til erstatning af den nuværende metode, hvorefter medlemmerne normalt rejser sig fra deres pladser og optælles af tingsekretærene.

Fordelene ved et afstemningsanlæg er, at det, foruden at det giver en sikrere stemmeoptælling end den nuværende metode, giver oplysning om, hvorledes hvert enkelt medlem har stemt, samt om, hvem der har været fraværende. Installationen, der forudsætter nærmere tekniske og økonomiske undersøgelser, vil antagelig kræve 1-2 års arbejde.

Når anlægget er etableret, må der foretages enkelte ændringer i forretningsordenens bestemmelser om afstemninger og om tingsekretærernes medvirken herved.

Oplæsning af formandsmeddelelser er foreslået indskrænket ved, at formanden får adgang til at henvise til tidenden og en i eller ved folketingssalen opsat opslagstavle.

Særlig søges oplæsning af *spørgsmål*, valg af *udvalgsmedlemmer* og af *dagsorden* for næste møde begrænset.

Det har undertiden været en ulempe, at *valg af medlemmer til udvalg* efter de nu gældende regler ikke kan ske uden for tingets mødeperioder på grund af forretningsordenens krav om, at de valgte navne skal oplæses. Oplæsning af gruppernes indstilling foreslås erstattet af opslag og optagelse i tidenden, således at valg fremtidig vil kunne ske også uden for mødeperioderne.

3. Folketingsarbejdets tilbrettelæggelse.

I henhold til grundloven begynder folketingsåret den første tirsdag i oktober og varer til samme tirsdag det følgende år. For så vidt er folketinget inde hele året og kan når som helst indkaldes til møde, men i praksis omfatter tingets arbejdsperioder tiden fra oktober til midt i december, omfattende ca. 10 mødeuger med ca. 30 mødedage, samt tiden fra midt i januar til grundlovsdag den 5. juni, omfattende ca. 20 mødeuger med ca. 80 mødedage. Foruden i jule- og sommerferien holdes normalt ikke møde i den uge af februar, da der holdes Nordisk Råd, samt i påskeugen.

Normalt er der i alt ca. 30 mødeuger med i alt noget over 100 mødedage årligt à gennemsnitlig $2\frac{1}{2}$ -3 timers møde (omkring 300 timer i alt pr. år).

I hver uge holdes normalt møde 4 dage, nemlig tirsdag kl. 13.30, onsdag og torsdag kl. 13 samt fredag kl. 11. Undertiden er der dog alt efter mængden af arbejdsstof kun 2 eller 3 mødedage i en uge, i enkelte tilfælde er der 5 mødedage, idet også mandag eller lørdag tages med.

Det er i grundloven bestemt, at folketinget træder sammen uden særlig indkaldelse efter valg samt ved folketingsårets begyndelse, men i øvrigt er det folketingets formand, som indkalder folketinget til møde med angivelse af dagsorden. Bestemmende for mødernes dagsorden er det foreliggende arbejdsstof, navnlig de af ministre eller medlemmer fremsatte lovforslag og de af udvalgene afgivne betænkninger herover. De første måneder af folketingsåret er især præget af førstebehandlinger af lovforslag, medens de sidste måneder før grundlovsdag især er præget af anden- og tredjebehandlinger af disse.